

60 ÉVES „A BAKONY TERMÉSZETI KÉPE” KUTATÓPROGRAM, MEGEMLÉKEZÉS BAKONY-KUTATÓKRÓL

KUTASI CSABA

MTM Bakonyi Természettudományi Múzeuma,
H-8420 Zirc, Rákóczi tér 3-5. E-mail: kutasi.csaba@nhmus.hu

KUTASI, CS.: *Research programme „Natural History of Bakony Mountains” is 60 years old – Commemoration of the last years died researchers of Bakony.*

Abstract: The research programme entitled “Natural History of Bakony Mountains” was established in 1962 in the Bakony Museum. The aim of the program was the natural science investigation of Bakony with the involvement of external researchers. From 1972, the research was coordinated by the newly established Natural History Museum of Bakony Mountains. In the course of 60 years some 400 researchers worked in this programme for shorter and longer periods. From the results, 16 conferences were organized and 39 museum yearbooks and 34 monograph volumes were published. As a result of the program, Bakony became one of the best researched landscapes in Hungary from a natural science point of view. The article commemorates the Bakony researchers who passed away in recent years, including the founded of the program, Jenő Papp.

Keywords: Bakony, history, Research programme, Natural History Museum, Zirc

Bevezetés

A vidéki múzeumok életében 1962-ben jelentős esemény történt, ettől az évtől kezdődően a Művelődésügyi Minisztérium Múzeumi Főosztályától a megyei tanácsok vették át az ott folyó tudományos, közművelődési és gazdálkodási munka irányítását és ellenőrzését. Ezzel egyidejűleg az intézmények nagyobb önállóságra tettek szert, lehetőség nyílt a tudományos munka megyei vonatkozású kiterjesztésére. Ehhez példaként szolgált az id. Lóczy Lajos által szervezett

Balaton-kutatás, melynek eredményeiből születtek a 19. század végén és a 20. század elején megjelenő Balaton Monográfia kötetei. A nemzetközi viszonylatban is egyedülálló munka eredményeit 60 különböző szakember közreműködésével 32 kötetben publikálták (PAPP 1964, HORVÁTH et al. 2020). Ezek a kutatások azonban a tóra és a környező területekre összpontosultak, Veszprém megye másik jelentős természeti táját, a Bakony hegységet csak részben érintették. Így adódott, hogy a veszprémi Bakony Múzeumban a természettudományos kutatások célpontjává a Bakony hegységet választották, már csak azért is, mivel a tájegység túlnyomó része a megye területén található.

A kutatóprogram indulása

1962 elején Papp Jenő, a veszprémi Bakonyi Múzeum zoológusa részletes tanulmányozási tervet készített a Bakony természeti értékeinek széleskörű feltárására. A program lényegében a már említett Balaton kutatás sikereinek hatására, annak mintájára jött létre a Bakonyban. A névadást az abban az időben megjelent „Budapest természeti képe” című könyv inspirálta. A kutatási tervet Éri István megyei múzeumigazgató is támogatta és reményét fejezte ki, hogy más tudományterületekhez hasonlóan a természettudományos kutatások is nagy lendületet vesznek.

Az első tanácskozássra 1962. október 9-én került sor, 43 kutató részvételével vette kezdetét „*A Bakony-természeti képe kutatóprogram*”. Kezdetben a különböző hazai, természettudományi vizsgálatokat végző intézmények bakonyi kutatásait kapcsolták be a munkába, melyek később kiegészültek a múzeum által kezdeményezett témákkal. Így valamennyi természettudományi kutatást közös keretbe foglalták. A Bakony-kutatás voltaképpen egy olyan alapkutatás, amely során a kutatók csak a szoros értelemben vett természettudományi témákkal foglalkoznak. Kidolgozták azokat a fő irányvonalakat, melyek szükségesek a Bakony természettudományos megismerése szempontjából. A kutatások eredményei kezdetben „A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei” c. múzeumi folyóiratban jelentek meg (PAPP 1964, 1968). Egyik fontos cél „A Bakony természeti képe” tudományos könyv megírása volt, de hamarosan világossá vált, hogy ez a kiadvány több kötetben fog megjelenni. 1964-ben indult útjára „A Bakony természettudományi kutatásának eredményei” (*Resultationes Investigationum Rerum Naturalium Montium Bakonyi*) c. sorozat, melynek kötetei egy-egy szakterület önálló monografikus feldolgozását tartalmazzák. Az eredeti elképzelések szerint a program megvalósítására mintegy 4-6 évi gyűjtő és előkészítő munkát szántak, de néhány esztendő múlva belátták, hogy ez az idő nem elegendő a célok eléréséhez (TÓTH 1973).

A kutatás kezdetétől évenként megjelentek a program résztvevőinek kutatási témái. A résztvevők a rendszeresen megrendezésre kerülő *Bakony-kutató ankétokon* számoltak be elért eredményeikről (**1. táblázat**). Az első három konferencia az egymást követő években került megrendezésre. A III. ankétón felmerült, hogy jelöljenek ki botanikai és zoológiai mintaterületeket, olyan jellegzetes bakonyi élőhelyeket, melyek jól reprezentálják a Bakony növény- és állatvilágát. 1965-ben végül 11 területet határoztak meg, melyeket célszerűnek tartottak több éven keresztül is kutatni. Ezek a következők voltak:

1. Keszthelyi-hegység: Láz-tető, Szék-tető, Fekete-hegy.
2. Bazalt hegyek közül: Badacsony, Szent György-hegy, Tátika, Kovácsi-hegy.
3. Balaton-felvidék: Lovastól Ábrahámhegyig terjedő déli lejtők.

4. Veszprém környéke: Hidegkút–Nemesvámos–Felsőörs által határolt terület.
5. Kab-hegy.
6. Déli-Bakony: Szentgáli-hegyek (Menyeke, Miklós Pál-hegy, Balog-szeg, Mog-szeg).
7. Északi-Bakony: Laposak a Tisztavíz-völgygel, Somberek-séd, Kőrös-hegy tömbje, Cuha.
8. Bakonyalja: Fenyőfői ősfenyves.
9. Gézaháza környéke: Kő-árok, Ördög-árok.
10. Keleti-Bakony: Burok-völgy, öreg Futóné tömbje, Gaja-völgy.
11. Ácsteszer–Réde közti erdő (TÓTH 1979).

A kutatások során felhalmozódott nagy mennyiségű gyűjteményi anyag egyre inkább szükségessé tette a Bakonyi Múzeum Természettudományi Osztályának különköltöztetését. Ez az igény már 1963-ban megfogalmazódott. Az új intézmény létesítési tervét végül 1969-ben Papp Jenő készítette el (PAPP 2013, 2015), aki ezt követően megvált a veszprémi múzeumtól és a budapesti Természettudományi Múzeum munkatársa lett. A program koordinálását és az új múzeum létrehozásának szervezői feladatait 1970-től már Tóth Sándor végezte. A kutatóprogramban részt vevő szakemberek létszáma a kezdeti 43-ról, a III. Bakony-kutató ankétára 110-re nőtt, majd fokozatosan csökkent és az alapító távozásakor ismét 43-ra mérséklődött.

1. táblázat: A Bakony-kutató ankétók időpontjai és sorszámuk

Sorszám	Időpont	Sorszám	Időpont
I.	1962.10.09.	IX.	1984.11.17.
II.	1963.10.18.	X.	1987.09.26-27.
III.	1964.10.06.	XI.	1992.11.13-14.
IV.	1972.10.26-27.	XII.	1998.04.24-26.
V.	1974.10.22-23.	XIII.	2002.12.11.
VI.	1976.10.18.	XIV.	2012.10.13-14.
VII.	1978.10.09.	XV.	2017.10.07-08.
VIII.	1980.10.25.	XVI.	2022.10.08-09.

Új keretek között

A több éves szervezőmunkának köszönhetően, az új múzeum 1972. május 17-én nyílt meg Zircen, a Ciszterci Apátság épületében. A vidéki múzeumi hálózatban egyedülálló módon önálló természettudományi intézményt a Bakonyi Természettudományi Múzeum névre keresztelték. Egyik feladata a Bakony természeti értékeinek feltárása lett, melybe egyértelműen beleillett a Bakony-kutatás koordinálása is. A múzeum igazgatójává Tóth Sándort nevezték ki. A Bakonyban folyó tudományos kutatás szervezetileg két fő részre osztható, a múzeum szakemberei munkaköri feladatként, míg a program résztvevői önkéntes alapon, érdeklődési körüknek megfelelően végezték a vizsgálataikat. A vállalt témák elvégzéséről az év végi jelentéseikben adtak számot, eredményeiket az intézmény kiadványaiban publikálták.

Ebben az évben alakult meg az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottsága (VEAB) is, melynek illetékességi területe egész Észak-Dunántúltra kiterjedt. A VEAB felismerte a Bakony-kutatás jelentőségét, és akadémiai kutatási témaként fogadta el a programot. A Bakony–Balaton régióban két interdiszciplináris projektet jelöltek ki, ahol intenzív kutatásokat kívántak végezni:

az egyik a Balaton-projekt, a másik pedig a farkasgyepűi bükkös ökoszisztéma vizsgálata volt. Mindkettő a Bakony természeti képezet kutatásához kapcsolódik, melyet továbbra is a zirci Bakonyi Természettudományi Múzeum szervezett (TÓTH 1979).

A Bakony-kutatásnak a múzeum első két évtizedében megvalósult eredményeiről és a vizsgált témákról Tóth Sándor rendszeresen hírt adott (TÓTH 1972, 1979, 1980a, 1982, 1985, 1991), Ő volt az, aki stabilizálta és kiszélesítette az együttműködést. A kutatóhálózat létszáma ismét növekedni kezdett, 1976-ra elérte a 70 főt, ezt követően a résztvevők száma sokáig 60 és 72 fő között ingadozott. 1982-ben indult útjára a múzeum önálló évkönyve, „A Bakonyi Természettudományi Múzeum Közleményei” (*Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*), ettől kezdve a kutatás eredményei is elsősorban ebben a folyóiratban láttak napvilágot. A IV. Bakony-kutató ankétra a múzeum alapításának évében került sor, majd 10 éven keresztül ezeket a rendezvényeket rendszeresen kétévenként tartották. A tudományos előadások összefoglalói pedig külön kiadványokban jelentek meg (TÓTH 1975, 1976, 1978, 1980b, 1983). A program első 25 éve alatt 270 kutató vett részt a Bakony-kutatásban, létszámuk évente 50 és 70 között váltakozott. Ezt követően, főként az anyagiak hiánya miatt a résztvevők száma fokozatosan csökkent.

A múzeum dolgozói már az 1980-as évek vége óta szerették volna, ha a Bakonyi Természettudományi Múzeum gazdaságilag is önálló intézménnyé válik. Erre a rendszerváltozás után nyílt lehetőség, 1992. január 1-én a megyei múzeumi igazgatóságból kiválva a Veszprém Megyei Önkormányzat független intézménye lett. Tóth Sándor nyugdíjba vonulásával a múzeum igazgatójának Futó János geológust nevezték ki, akinek az irányítása alatt tovább folytatódott a Bakony-kutatás. A megyei önkormányzat biztosított keretet a program működtetésére, de az intézmény alacsony költségvetése miatt ezeket csak részben fordították közvetlenül a Bakony-kutatásra. A biztonságos tevékenységhez elengedhetetlenek voltak a külső bevételek, ezért a múzeum sokszor ezek megszerzésére koncentrált. A Bakony-kutatók létszáma 1991-re már csak éppen harminc felett volt, jöllehet 40 témában folytak vizsgálatok. A folytatódó kutatásszervezés eredményeként 1996-ra negyven főre nőtt a regisztrált szakemberek száma, akik 44 témában végeztek kutatásaikat. A XII. Bakony-kutató ankétra 1998-ban került sor, 6 évvel az előző találkozó után.

Egyre inkább felmerült az igény, hogy a program résztvevői minél részletesebb kutatási jelentéseket adjanak le, ezek a dolgozatok a múzeum adattárában nyertek elhelyezést. 2002-ben Bauer Norbert és Kenyeres Zoltán szerkesztésében látott napvilágot a 40 éves „A Bakony természeti képe” kutatási program című kötet (BAUER & KENYERES 2002). Ebben szerepelnek az 1962 és 2002 között a program keretében regisztrált Bakony-kutatók és vállalt témáik. A terepi arcképcsarnok gazdag fotóanyaggal illusztrálja az eltelt 40 év történéseit. A kiadvány végén a munkálatokba korán bekapcsolódó kutatók visszaemlékezéseit olvashatjuk. Ebben az évben már Kasper Ágota volt a múzeum új igazgatója, aki szintén elkötelezte magát a program folytatása mellett. A Bakony-kutatás irányítását, szervezését Kutasi Csaba muzeológus látta el. Mivel a projektekre fordítható források továbbra is szűkösek voltak, a hatékonyabb működéshez koncentrálni és súlyozni kellett azokat. A kutatás finanszírozása hamarosan pályázati rendszerben folytatódott, a beadott anyagokat a múzeum kutatóiból álló Tudományos Tanács bírálta el. Ezt követően kevesebb kutató részesült támogatásban, de ők a nagyobb összegnek köszönhetően eredményesebb munkát tudtak végezni. A bírálat során prioritásként szerepeltek az eddig még kevésbé kutatott területek és témák, valamint a múzeumi gyűjtemények gyarapodásával járó tevékenységek.

Sajnos egyre nehezebb feladatnak bizonyult az intézmény költségvetéséből előteremteni a kutatóprogram költségeit. A megyei intézményeknél 2008-ban bevezetett kiskincstári rendszer

tovább nehezített a helyzetet. Mindezek ellenére ebben az időszakban 23 és 50 között ingadozott a regisztrált Bakony-kutatók száma, és 31 új kutató jelentkezett a programba. A 2002-es ankét után 10 évet kellett várni az újabb konferenciára, amely a program elindulásának 50 éves évfordulóját is ünnepelte (KUTASI 2012). Ekkor már Kutasi Csaba volt az igazgató, a múzeum pedig – a megyei intézményrendszer átalakítása nyomán – 2012. december 30-án a Magyar Természettudományi Múzeum tagintézménye lett.

2010-től a múzeum már nem tudott anyagilag hozzájárulni a program résztvevőinek munkájához. Ennek ellenére a kutatók önzetlenül adták le és határozták a gyűjteményi anyagokat, valamint gyűjtemény-rendezéseket is végeztek. Az intézmény a Bakony-kutatók számára térítésmentes szálláslehetőséget biztosított a vendégszobában, továbbá saját évkönyvek és monográfiák átadásával és publikációs lehetőség biztosításával segítette további munkájukat. 2012-től ötévenként került sor a Bakony-kutató konferenciákra, melyek változatlanul nyilvánosak voltak. Ezeken a résztvevők száma 60-80 fő volt, az érdeklődők különböző témákban számos előadást hallhattak a Bakony kutatásának legújabb természettudományos eredményeiből.

A kutatóprogram keretein belül az eltelt 60 év alatt mintegy 400 Bakony-kutató végzett vizsgálatokat a hegység területén. A közreműködők csaknem fele zoológiával foglalkozott (45 %), ezt követte a geológiai és paleontológiai téma (32 %), majd a botanikai kutatás (18 %). A zoológiai témán belül a kutatók több mint fele (60 %) rovarokat, mintegy negyedük pedig gerinces állatokat vizsgált (23 %).

A Bakony-kutatás sikerét bizonyítja, hogy zömmel a program eredményeiből 39 múzeumi évkönyv íródott és 34 monografikus kötet látott napvilágot. A munka elismertségét bizonyítja az is, hogy hatására más vidéki múzeumokban is kutatóprogramok szerveződtek egy adott földrajzi terület természettudományos feltárására.

Megemlékezés Bakony-kutatókról

A két emberöltőnyi idő alatt a program résztvevői közé sok új kutató érkezett, a régiek közül pedig többen elhunytak. Az utóbbi öt évben is több kutatótól kellett elbúcsúznunk. A Bakony nappali lepkéinek kiváló ismerője, Dietzel Gyula (1945-2017) 2017 júliusában hunyt el. Már középiskolás éveiben bekapcsolódott az induló programba, ahová hivatalosan 1966-ban regisztrált. Egész életében a lepkék gyűjtése, kutatása volt a szenvedélye, a Bakony nappali lepkéiről írott monográfiáját 1997-ben készítette el (BÁLINT & KATONA 2017). A mintegy 10 000 darabos lepkegyűjteménye, mely az általa leírt alfajok típuspéldányait is tartalmazza, az MTM Bakonyi Természettudományi Múzeumba került.

Két hónappal az 55. évfordulóra szervezett ankét után a program elindítója, Papp Jenő (1933-2017) is elhagyta a Bakony-kutató közösséget. Veszprémből 1970-ben távozott a Magyar Természettudományi Múzeumba, de továbbra is Bakony-kutató maradt és az intézmény sorsát is nyomon követte. Témájaként több szakkikkben, folyamatosan dolgozta fel a Bakony gyilkosfűrkész faunáját. Azon kevés rovarászok közé tartozik, akik a Magyar Rovartani Társaság által adományozott Frivaldszky Imre Emlékérem mindhárom fokozatát megkapták: bronz (1965), ezüst (1986), arany (2004). Az MTA doktora, a gyilkosfűrkészek világspecialista taxonómusként 340 közleményt publikált, 801 tudományra új fajt írt le és 48 taxont neveztek el róla. Elért eredményeiről, kiemelve a Bakony kutatásában végzett munkásságát a múzeumi évkönyv 35. kötetében olvasható megemlékezés (TÓTH & VAS 2018).

Két évvel ezelőtt hunyt el Eszterhás István (1941-2020) tanár, barlangász, vulkanológus, a bakonyi barlangok elhivatott ismerője. A Bakony természeti képe kutatóprogramba 1977-ben kapcsolódott be, melynek haláláig aktív tagja maradt. Az 50 éves évforduló alkalmával megrendezett Bakony-kutató ankéton a Bakony bazaltbarlangjairól tartott előadást. Többek között barlangkatasztrerezéssel és térképezéssel foglalkozott, valamint barlangbiológiai vizsgálatokat végzett. A nemzetközi barlangkutatásban is szerepet vállalt. Számos elismerést kapott, többek között felvették a New York-i székhelyű Felfedezők Klubjába és megkapta a „21. század kiemelkedő természetkutatója díját” is (KATONA & TÓTH 2022).

Az elmúlt évben hunyt el Merkl Ottó (1957-2021), aki 1983-ban csatlakozott a programhoz a Bakony bogárfaunájának vizsgálatával. A Magyar Természettudományi Múzeum Pro Natura díjas kutatója meghatározta a hazai múzeumokban és magángyűjteményekben található bakonyi katicabogarakat és álbödeféléket (KUTASI 2023). A Bakonyi Természettudományi Múzeum bogárgyűjteményének feldolgozását haláláig folytatta, főként az apró, nehezen azonosítható bogarak határozását végezte. Eredményei országos alapvetésekben láttak napvilágot. A Magyar Rovartani Társaság által adományozott Frivaldszky Imre Emlékérem arany fokozatát 2019-ben vehette át. A gyászbogarak világspecialistájaként összesen 245 tudományos cikk, 140 ismeretterjesztő közlemény és 15 szakkönyv fűződik a nevéhez, 180 tudományra új bogarat írt le, 130 taxont neveztek el róla.

Szintén az elmúlt évben hunyt el Rozner István (1936-2021), aki 1976-ban a Bakony bogárfaunájának vizsgálatával lett résztvevője a programnak. Intenzíven gyűjtött a Bakonyban, jelentősen gyarapította a múzeum rovargyűjteményét. Elkészítette a lemezescsapú bogarak, a levélbogarak és a sutabogarak bakonyi alapvetését és felállította a családok múzeumi gyűjteményi anyagát is. A XIV. Bakony-kutató ankéton a legutóbbi évek bakonyi levélbogár kutatásairól tartott előadást. A Magyar Rovartani Társaság által adományozott Frivaldszky Imre Emlékérem ezüst fokozatát – Papp Jenő felterjesztése nyomán – 2016-ban vehette át.

Az elhunyt Bakony-kutatók emlékét és örökségét megőrizzük, elhivatottságuk példaként szolgál a fiatal nemzedékek számára.

Irodalom

- ANONYM (szerk) (1992): A 11. Bakony-kutató ankét (1992. november 13-14.) előadás kivonatai. – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 20.
- BÁLINT, ZS. & KATONA, G. (2017): A Bakonyi lepkész: Dietzel Gyula (1945-2017). – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*, **34**: 7-14.
- BAUER, N & KENYERES, Z. (2002): 40 éves „A Bakony természeti képe” kutatási program. – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 216.
- HORVÁTH, F., GÁBRIS, GY. & BREZSNYÁNSZKY, K. (2020): *Lóczy Lajos életműve*. In: BABINSZKY E. & HORVÁTH, F. (szerk.): *A Balaton kutatása Lóczy Lajos nyomdokán*. – Magyar Földtani Társulat, Budapest, pp. 11-48.
- KASPER, Á. (szerk) (2000): A 12. Bakony-kutató ankét (1998. április 24-26.) előadás kivonatai. – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 44.
- KATONA, L. T. & TÓTH, S. (szerk.) (2012): 50 éves A Bakony természeti képe kutatóprogram. A Bakonyi Természettudományi Múzeum jubileumi kiadványa a XIV. Bakony-kutató ankét (2012.10.13-14.) előadásaiból. – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, 34. p.

- KATONA, L. T. & TÓTH, S. (2022): In Memoriam Eszterhás István (1941-2020). – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*, **39**: 7-13.
- KUTASI, CS. (2012): 50 éves „A Bakony természeti képe” kutatóprogram. In: KATONA L. T. & TÓTH S. (szerk.): 50 éves A Bakony természeti képe kutatóprogram. – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc 4-6. p.
- KUTASI, CS. (szerk.) (2017): 55 éves „A Bakony természeti képe” kutatóprogram. Az MTM Bakonyi Természettudományi Múzeumának jubileumi kiadványa a XV. Bakony-kutató ankét (2017. okt. 7-8.) előadásából. – Magyar Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 32.
- KUTASI, CS. (szerk.) (2022): 60 éves „A Bakony természeti képe” kutatóprogram. Az MTM Bakonyi Természettudományi Múzeumának jubileumi kiadványa a XVI. Bakony-kutató ankét (2022. okt. 8-9.) előadásából. – Bakonyi Természettudományi Múzeum Baráti Köre, Zirc, 11. p.
- KUTASI, CS. (2023): Dr. Merkl Ottó együttműködése a vidéki rovartani műhelyekkel. – In: VAS, Z. & SZÓKE, V. (szerk.): *Ottóról és bogarokról*. Magánkiadás, Budapest, p. 47-50.
- PAPP, J. (1964): A Bakony természeti képe, I. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásának első három évéről (1962-1964). – A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei **2**: 391-421.
- PAPP, J. (1968): A Bakony természeti képe, II. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról (1965-1967) – A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei **7**: 23-30.
- PAPP, J. (2013): A zirci Bakonyi Természettudományi Múzeum alapításának története (1962–1969). – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **30**: 13-24.
- PAPP, J. (2015): Zirci múzeumfejlesztési tervek – és ahogy megvalósultak (1960-2014). – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **32**: 7-13.
- TÓTH, S. (1973): A Bakony természeti képe, III. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról (1968-1971). – A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei **12**:5-11.
- TÓTH, S. (1979): A Bakony természeti képe, IV. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról (1972-1974). – A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei **14**: 13-20.
- TÓTH, S. (1973): A negyedik Bakony-kutató ankét. – A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei **12**: 13-42.
- TÓTH, S. (szerk.) (1975): Az ötödik Bakony-kutató ankét (Zirc, 1974. okt. 22-23.). – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 1-36.
- TÓTH, S. (szerk.) (1976): A hatodik Bakony-kutató ankét (Zirc, 1976. okt. 18.). – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 1 - 45.
- TÓTH, S. (szerk.) (1978): A hetedik Bakony-kutató ankét (Zirc, 1978. okt. 9.). – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 1-40.
- TÓTH, S. (1980a): A Bakony természeti képe, V. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról (1975-1977). – A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei **15**: 13-20.
- TÓTH, S. (szerk.) (1980b): A nyolcadik Bakony-kutató ankét (Zirc, 1980. okt. 25.). – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 1 -60.
- TÓTH, S. (1982): A Bakony természeti képe, VI. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról (1978-1980). – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*, **1**: 25-38.
- TÓTH, S. (szerk.) (1983): A kilencedik Bakony-kutató ankét. – Bakonyi Természettudományi Múzeum, Zirc, pp. 66.
- TÓTH, S. (1987): A Bakony természeti képe VII. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról 1981-1985. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* (1985), **4**: 7-24.
- TÓTH, S. (1987): Adatok a Bakony természeti képe" program negyedszázados történetéhez. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*, **6**: 7-28.
- TÓTH, S. (1991): A Bakony természeti képe VIII. Beszámoló a Bakony természettudományi kutatásáról 1986-1990. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*, **10**: 11-25.
- TÓTH, S. & VAS, Z. (2018): Megemlékezés dr. Papp Jenőről (1933-2017), különös tekintettel a Bakony-kutatásban végzett munkásságára. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis*, **35**: 7-18.